DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 7.	Katowice, dnia 21 kwietnia 1934 r.	Rok II.

TREŚĆ

„WYŚCIG PRACY" ORAZ ZWIĘKSZENIE DOCHODOWOŚCI PAŃSTWOWEGO PRZEDSIĘBIORSTWA „POLSKA POCZTA, TELEGRAF I TELEFON" JEST DLA NAS NAKAZEM CHWILI.

POCZTA.

43.

Przesyłki nadawane przez publiczne szkoły powszechne i prywatne.

WAŻNE!

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 11. IV. 1934 r. No. PW.4 01/1/8 wyjaśnia się, iż szkoły powszechne, publiczne i prywatne **nie są** uprawnione do opłacania swej korespondencji znaczkami pocztowemi, wprowadzonemi rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19. V. 1933 r. (Dz. U. Min. P. i T. Nr. 17 z 1933 poz. 68) — do opłaty urzędowych przesyłek listowych. Wymienione szkoły powszechne mogą nato-

miast swą urzędową korespondencję, wysyłaną w **zwykłych** przesyłkach listowych do władz i urzędów państwowych (np. Kuratorjów Okręgów Szkolnych) lub do władz i urzędów samorządu terytorjalnego albo gospodarczego (np. do zarządów gminnych) w wykonaniu ustawowego obowiązku lub na urzędowe wezwanie tych władz i urzędów, wysyłać w sposób przewidziany w § 2 ust. 2 pkt. b) i ust. 2 i w § 5 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 poz. 74) z zastrzeżeniem, przewidzianem w § 6 tegoż rozporządzenia.

Równocześnie unieważnia się zarządzenie Dyrekcji z dnia 15. I. 1934 r. Nr. P. P. 40 No. 19.

No. P. P. 400 z dnia 14 kwietnia 1934 r.

44.

Druki bezadresowe.

W ostatnich czasach wielu nadawców wniosło do Dyrekcji zażalenia, że nadawane przez nich druki bezadresowe, zupełnie nie są doręczane bądź też dostają się do rąk niewłaściwych. Nadawcy ci grożą, że zaprzestaną zupełnie wysyłać druki bezadresowe, ponieważ ponoszą wydatki z tytułu opłat pocztowych a jednak nie osiągają celu.

Zażalenia takie świadczą dobitnie, jak zła wola poszczególnych jednostek, bądź też niezrozumienie celu, dla jakiego mają służyć druki bezadresowe, szkodzą klienteli i przedsiębiorstwu państwowemu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Klienteli dlatego, że liczy ona na środek reklamy, jakim są druki bezadresowe i ponosi wydatki na opłaty pocztowe, jednak celu swego nie osiąga, przedsiębiorstwu państwowemu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" i jego pracownikom znowu wyrabia się ujemną opinję, a prócz tego klienci zaprzestaną nadawać druki bezadresowe co odbije się na dochodach naszego przedsiębiorstwa.

Poleca się przeto P. P. Naczelnikom urzędów (Kierownikom agencyj) zebrać i pouczyć dokładnie podwładny personel a zwłaszcza, doręczycielski, co to są druki bezadresowe, jaki jest ich cel, komu i jak mają być doręczane, przedstawić jakie następstwa dla klienteli i przedsiębiorstwa wywołać może niewypełnienie przez nich obowiązku i t. p.

Dyrekcja wyraża nadzieję, że podobne wypadki zażaleń więcej się nie powtórzą, albowiem personel winien zrozumieć, że w należytem doręczaniu przesyłek pocztowych, a tem samem należytem spełnieniu obowiązku służbowego, leży nie tylko interes klienta ale także przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" i jego pracowników.

P. P. Naczelnicy zwrócą uwagę na właściwe doręczanie druków bezadresowych, a jeżeli zauważą złą wolę personelu, winni o tem natychmiast donieść Dyrekcji wraz z aktami dochodzeń i ewentualnemi dowodami rzeczowemi celem surowego ukarania winnych.

Nr. PP. 71 z dnia 10 kwietnia 1934 r.

45.

Zapodawanie adresów nadawców na adresach pomocniczych.

W myśl § 121 ust. 4 ordynacji pocztowej nadawca winien umieścić na lewym odcinku adresu pomocniczego swój adres.

W praktyce jednak nadawcy podają swój adres w sposób zanadto ogólny i niedokładny, tak, że zachodzą dość często trudności w odnalezieniu nadawcy paczki.

Dokładne zapodawanie adresu przez nadawcę ma również wpływ na dochodowość przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", zdarza się bowiem dość często, że adresat nie przyjmuje paczki, a tak samo nadawca nie chce przyjąć paczki zwrotnej, oraz uiścić ciążących na niej należytości.

W myśl § 16 i 349 ordynacji pocztowej urząd winien wszcząć postępowanie przymusowe celem ściągnięcia opłat od nadawcy paczki, jednak postępowanie to natrafia często na znaczne trudności lub też wogóle nie odnosi skutku właśnie z powodu podawania niedokładnego adresu przez nadawców, sprzedaż zaś paczki dość często nie przynosi kwoty wystarczającej na pokrycie ciążących na niej należytości.

Wobec powyżej przedstawionego stanu rzeczy poleca się, aby personel podległy w sposób uprzejmy i taktowny zwracał nadawcom paczek uwagę na konieczność dokładnego zapodawania na lewym odcinku adresu pomocniczego ich imienia i nazwiska, miejscowości, ulicy, numeru domu i t. p. nadto w poczekalni urzędu należy umieścić odpowiednie ogłoszenia.

No. P. P. 43 z dnia 16 kwietnia 1934 r.

46.

Przesyłki ulgowe.

Zarząd Pocztowy W. M. Gdańska doniósł, że w ostatnich czasach nadchodzą często z Polski do urzędów pocztowych podległych Zarządowi Gdańskiemu, przesyłki listowe opłacone za nisko, i zaopatrzone uwagą wskazującą, że są nadane za „opłatą ulgową“.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 13. IV. 1934 r. Nr. PW. 600/1 wyjaśnia się, że osoby i istytucje, które korzystają z ulg w opłatach pocztowych, mogą wysyłać przesyłki za opłatą ulgową tylko w obrocie krajowym i w obrocie między Polską i polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1 (§ 28 pkt. 4 II. P. 4). Przesyłki wysyłane do urzędów pocztowych, podlegających Zarządowi Pocztowemu W. M. Gdańska, muszą być opłacone według pełnych stawek taryfowych.

Które zaś przesyłki listowe, adresowane do Gdańska, kieruje się do polskiego urzędu pocztowego Gdańsk 1., a które do urzędów podlegających Zarządowi Gdańskiemu — wskazuje przepis zawarty w § 12 pkt. 6 tomu przepisów „Poczta Polska w W. M. Gdańsku“ część II. (II. P. 12).

Nr. PP. 410 z dnia 17 kwietnia 1934 r.

47.

Zakaz przywozu obcych losów loteryjnych do Paragwaju.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 10. IV. 1934 r. Nr. PZ 920 zawiadamia się, iż Zarząd pocztowy Paragwaju zakomunikował za pośrednictwem Międzynarodowego Biura Pocztowego w Bernie, że na podstawie niedawno wydanej ustawy wwóz i sprzedaż obcych biletów loteryjnych na terytorjum Paragwaju jest wzbroniony. Paczki, zawierające obce losy loteryjne będą wyłączone z obrotu.

W razie stwierdzenia przesyłki losów w drukach i innych przesyłkach pocztowych podlegających sprawdzeniu losy będą konfiskowane i oddawane do dyspozycji komisji dla zwalczania spekulacji.

O powyższem należy zawiadomić publiczność za pośrednictwem odpowiedniego ogłoszenia.

Nr. PP 10 z dnia 13 kwietnia 1934 r.

48.

Prowizja akwizacyjna i inkasowa od ubezpieczeń na życie P. K. O.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów nr. AK 158 z dnia 10. IV. 1934 r. zawiadamia się urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne, iż Ministerstwo Poczt i Telegrafów odniosło się do Pocztowej Kasy Oszczędności, Dział Ubezpieczeń na życie w Warszawie, o wstrzymanie przekazywania urzędom i agencjom pocztowym należnych sum z tytułu prowizji akwizycyjnej i prowizji inkasowej od ubezpieczeń na życie P. K. O. za pierwszy kwartał roku 1934 oraz za dalsze okresy, aż do odwołania lub do zmiany niniejszego zarządzenia.

Zwraca się przytem uwagę, że żadnych reklamacyj w związku ze sprawą ujętą w niniejszem zarządzeniu do Pocztowej Kasy Oszczędności wnosić nie należy.

Nr. PK 30 z dnia 12 kwietnia 1934 r.

49.

Prowadzenie rachunków urzędowych znaczków pocztowych.

Rozporządzeniem Ministrów Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. No. 23 poz. 171 — Dz. U. M. P. i T. No. 6/1934 r. poz. 29) została na rok budżetowy 1934/35 ustalona wartość znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych, a w szczególności:
a) wartość znaczka fioletowego na . : 1 gr.
b) „ „ ciemno-oranżowego na 2 „
wobec czego należy począwszy od dnia 1 kwietnia 1934 r. na otrzymane i wydane znaczki urzędowe prowadzić rachunek znaczków pocztowych w myśl § 20 ust. B. przepisów ruchu do ordynacji pocztowej część ogólna (II P. 4).

W związku z powyższem, a w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. PW. 400/14 z dnia 30. III. 1934 r. poleca się, by urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne, które ewent. posiadają znaczki te na składzie — bezzwłocznie ustaliły wartość zapasu znaczków urzędowych, pozostałego im z końcem marca 1934 r. na dzień I. IV. 1934 r. i wartość tę zarachowały pod datą I. IV. 1934 r. w rachunku znaczków pocztowych na przychód i by od tego dnia zarachowały odpowiednie wartości wszystkich otrzymywanych i wysyłanych znaczków urzędowych.

No. P. P. 400 z dnia 4 kwietnia 1934 r.

50.

Doręczanie przekazów telegraficznych.

W urzędach pocztowo-telegraficznych: Kołomyja, Złoczów, Stanisławów I, Stryj, Krosno, Rzeszów, Przemyśl I, Borysław, Drohobycz I, Tarnopol, Jarosław — zaprowadzono doręczanie wraz z gotówką telegramów przekazowych do 200 zł. włącznie, poza godzinami urzędowemi dla służby kasowej oraz w niedzielę i święta do godz. 20-ej.

W urzędzie telefoniczno-telegraficznym Lwów zaprowadzono od 11. II. 1934 r. doręczanie wraz z gotówką telegramów przekazanych w dni powszednie, niedzielę i święta do godz. 20-ej.

Nr. PK. 200 z kwietnia 1934 r.

51.

Doręczanie telegramów przekazowych poza godzinami urzędowemi.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy zaprowadziła doręczanie telegramów przekazowych wraz z gotówką poza godzinami urzędowemi dla służby kasowej w dnie powszednie jakoteż w niedziele i święta w urzędach pocztowych: Bydgoszcz 1, Gdynia 1, Grudziądz 1 i Starogard do godziny 20-ej, zaś w urzędzie pocztowym Toruń 1 w dnie powszednie do godziny 19,30 a w dnie świąteczne i niedziele od godz. 9-ej do 11-tej.

Nr. PK 200 z dnia 17 kwietnia 1934 r.

TELEFON USPRAWNIA ŻYCIE, GDYŻ ZAOSZCZĘDZA CZASU — A „CZAS TO PIENIĄDZ“.

TELEGRAF I TELEFON.

52.

Telegramy „X L T“.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 29. III. b. r. Nr. TE. 3002 — Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zawiadamia, że telegramy gratulacyjne „X L T“ oprócz treści z życzeniami, mogą zawierać również treść kondolencyjną t. j. wyrazy współczucia z powodu zgonu i t. p.

Równocześnie nadmienia się, że poz. 7 Taryfy Telegraficznej zostanie odpowiednio uzupełniona przy sposobności wydania nowej jednolitej Taryfy.

Nr. TE. 1062 z dnia 5 kwietnia 1934.

53.

Regulowanie należności telegraficznych i telefonicznych przez wojsko.

W uzupełnieniu tutejszego zarządzenia L. TE 530 z dnia 27. III. 1934 r. Dyrekcja Poczt i Telegrafów oznajmia, że na mocy porozumienia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z Ministerstwem Spraw Wojskowych począwszy od dnia 1 kwietnia 1934 r. zmienia się dotychczasowy sposób regulowania należności telegraficznych i telefonicznych z uwagi na zryczałtowanie przez wojsko wydatków na telegramy i telefony.

W związku z tem ustalono dla wojska specjalne opłaty za telegramy i rozmowy międzymiastowe, podane w tutejszem zarządzeniu L: TE 530 z dnia 27. III. 1934 r.

Przy obliczaniu należności za telegramy należy za każde 15 wyrazów w telegramie pobierać: za telegram zwykły 1 zł., a za pilny 2 zł. gdyby telegram zawierał więcej niż 15 wyrazów, za każde następne 15 wyrazów lub część tychże należy pobierać dodatkowo po 1 zł. lub 2 zł.

Dodatkowe opłaty, jak np. TMx-PC itp. pobierać należy według obowiązującej taryfy, natomiast za RPx kwota opłaconej odpowiedzi może być dowolna lecz przy przyjmowaniu telegramu odpowiedziowego należność oblicza się według ustalonej stawki, t. j. 1 zł. wzgl. 2 zł.

Abonament za telefony abonowane przez władze i formacje wojskowe oblicza się według każdocześnie obowiązującej taryfy na poszczególnych sieciach.

Należność ustaloną za rozmowy międzymiastowe należy pobierać bez względu na odległość między centralami, a więc nie stosuje się obliczania odległości według pól sytuacyjnych jak również nie odróżnia się rozmów powiatowych od międzymiastowych.

Czas trwania rozmowy ustalono na trzy minuty, gdyby zaś rozmowa trwała ponad 3 minuty, za każde następne 3 lub część 3-ch minut należy pobierać opłatę po 1,50 zł. lub 3 zł. w zależności czy rozmowę zgłoszono jako zwykłą lub pilną i bez względu na godziny w których zgłoszono rozmowę.

Rozmowy władz wojskowych mają jednak pierwszeństwo jak dotychczas.

Opłaty za dodatkowe świadczenia, jak np. za przesłanie uprzedzenia lub wezwanie należy pobierać w wysokości $^1/_5$ należności przypadającej za rozmowę, a więc 30 gr. przy rozmowie zwykłej i 60 gr. przy rozmowie pilnej, za posłańca zaś przy rozmowach z wezwaniem do rozmównicy 50 gr. tak jak ustalono w Taryfie Telefonicznej, za cofnięcie zgłoszonej rozmowy zwykłej lub pilnej $^1/_5$ część należności za rozmowę zwykłą, t. j. 30 gr.

Przy zakładaniu zaś nowych stacyj abonamentowych opłaty wstępne i instalacyjne — według każdocześnie obowiązującej Taryfy.

Wyjaśnia się przytem, iż za rozmowy prywatne przeprowadzane z wojskowych aparatów telefonicznych należy pobierać opłaty według § 15 i 17 taryfy telefonicznej (Dz. Urz. Min. P. i T. 14/33), t. zn. jak za rozmowy przeprowadzone przez abonentów z abonamentowych stacyj telefonicznych.

W tym celu personel obsługujący pocztowe centrale telefoniczne, przy zamawianiu rozmów z wojskowych aparatów telefonicznych winien żądać od zamawiającego rozmowę zapodania, czy zamówiona rozmowa będzie miała charakter służbowy, czy też prywatny.

No. TE 530 z dnia 5 kwietnia 1934 r.

54.

Rozmowy abonowane w ruchu telefonicznym z Francją.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 31 marca b. r. Nr. TE.-2328 powiadamia się, że zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 4 lutego 1932 r. Nr. TE.-3550 (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 3 z 1932 r. poz. 38) w sprawie rozmów abonowanych w ruchu telefonicznym między Polską i Niemcami obowiązuje również w ruchu telefonicznym między Polską i Francją.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

No. TE. 205 z dnia 7 kwietnia 1934 r.

DEWIZĄ PRACOWNIKA POCZTOWEGO WINNO BYĆ:

„UPRZEJMA I SOLIDNA OBSŁUGA ZDOBYWA KLIJENTA".

ADMINISTRACJA.

55.

Wykazy statystyczne chorób personelu.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów odwołuje zarządzenie ogłoszone w tut. okólnikach Nr. 15. z 1931 r. poz. 102, Nr. 12 z 1932 r. poz. 130 i w Dzienniku Zarządzeń Nr. 6 z 1933 r. poz. 51 w sprawie przedstawienia wykazów statystycznych chorób personnlu.

Nr. A. P. 553 z dnia 16 kwietnia 1934 r.

56.

Rozmieszczenie skrzynek pocztowych.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zwracała już kilkakrotnie uwagę urzędom i agencjom na konieczność podniesienia rentowności poszczególnych instytucji pocztowych, ostatnio między innemi zarządzeniem z dnia 7. XII. ub. r. No. AO. 12.

Obecnie pragnie Dyrekcja podnieść z naciskiem ważność urządzenia jakiem jest skrzynka pocztowa, jako najniższa placówka pocztowa, odgrywająca ważną rolę w rentowności Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" i w związku z tem zarządza:

Ilość skrzynek pocztowych tak w okręgach miejscowych jak i w okręgach zamiejscowych winna odpowiadać ściśle miejscowym potrzebom, t. j. rozległości okręgów, ilości poszczególnych skupień (osiedli) oraz gęstości zaludnienia. Przytem zaznacza się, że jak z jednej strony niedostateczna ilość skrzynek pocztowych wyrządza szkodę instytucji pocztowej tak, z drugiej strony nadmierna ich ilość mija się z celem, ponieważ przysparza zbędnych wydatków na zakup skrzynek i obciąża niepotrzebną pracę funkcjonarjusza (posłańca) zatrudnionego opróżnianiem skrzynek pocztowych.

Skrzynki pocztowe winny być umieszczone w centrach danych skupień, zasadniczo przy punktach sprzedaży znaczków pocztowych. Po-

nieważ zdaniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów i Dyrekcji szczególnie ilości skrzynek pocztowych w okręgach zamiejscowych (także w okręgach listonoszów wiejskich) są nieproporcjonalnie małe i nie odpowiadają rzeczywistym potrzebom społeczeństwa, przeto Dyrekcja dążąc do jaknajwiększego **(racjonalnego)** rozwoju sieci skrzynek listowych wyjaśnia, że zasadą powinno być zakładanie skrzynek listowych przez przedsiębiorstwo „P. P. T. i T." we wszystkich miejscowościach, do których docierają pracownicy pocztowo-telegraficzni, mający w ten sposób możność opróżniania tych skrzynek. Łączy się z tem sprawa umieszczania skrzynek w tych punktach, do których nie dochodzą pracownicy pocztowo-telegraficzni, przez które jednak przejeżdżają przedsiębiorcy przewozu poczt. Mianowicie w tych miejscowościach skrzynki powinny być umieszczane blisko drogi, przez którą przejeżdża przewożący pocztę, by mógł on bez większych trudności je opróżniać. W okręgach zamiejscowych obsługiwanych przez listonosza wiejskiego mają być skrzynki pocztowe rozmieszczone również blisko drogi tak, by z jednej strony skrzynki te były łatwo dostępne dla publiczności, a z drugiej strony by listonosz wiejski mógł je opróżniać bez trudności.

W okręgach zamiejscowych, do których listonosz nie dochodzi winna być przynajmniej jedna skrzynka umieszczona na ścianie budynku, w którym mieści się pośrednictwo pocztowe lub też gdzie niema pośrednictwa na innym budynku w centralnem położeniu danej miejscowości. Pozatem należy dążyć do umieszczenia skrzynek pocztowych przy drodze, przez którą przechodzi posłaniec gminny. Skrzynki te winne być opróżniane przez posłańca przenoszącego materjał pocztowy z najbliższego(ej) względnie do najbliższego(ej) urzędu (agencji).

Jednocześnie poleca się roztaczać kontrolę nad opróżnianiem skrzynek, znajdujących się tak w miejscowym jak i w zamiejscowym okręgu pocztowym. Kontrola taka — o ile chodzi o skrzynki rozmieszczone w okręgach miejscowych nie nastręcza większych trudności. O regularnem zaś opróżnieniu skrzynek, znajdujących się w okręgach zamiejscowych mogą się przekonać p. Naczelnicy urzędów i p. Kierownicy agencji różnemi sposobami, a między innemi zapomocą znaków względnie kart kontrolnych.

W razie stwierdzenia niedostatecznej ilości lub też nienależytego rozmieszczenia skrzynek pocztowych w okręgach winne urzędy (agencje) wystąpić do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów z odpowiedniem sprawozdaniem, a odnośnie niedomagań w opróżnieniu skrzynek bądź wydać stosowne doraźne zarządzenia bądź też donieść Dyrekcji o stanie rzeczy.

Równocześnie należy zgłosić Dyrekcji o ileby osoby prywatne pragnęły zawiesić skrzynkę pocztową lub o ileby skrzynkę taką już zawiesiły, a to celem uregulowania sprawy opróżnienia tejże i dostarczenia materjału do placówki pocztowej. Zaznacza się, że Dyrekcja ustosunkowuje się przychylnie do tego rodzaju akcji osób prywatnych.

No. AO. 104 z dnia 10 kwietnia 1934 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, II. p. pokój Nr. 14.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300.516

Drukarnia Śląska" Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 220-14. **Cena 30 gr.**